

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Sentința nr. 560

Dosar nr. 7917/1/2010

Şedință publică din 12 aprilie 2011

Completul compus din:

PРЕСЕДИНТЕ

-

ȘTEFAN PISTOL

ЖУДЕКАТОР

-

GHEORGHE FLOREA

ЖУДЕКАТОР

-

ANA-MARIA DASCĂLU

*

* *

Magistrat asistent

VIRGINIA COJOCARU

MINISTERUL PUBLIC

a fost reprezentat prin procuror ELEONORA CENTEA din cadrul
Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

S-au luat în examinare plângerile formulate de petenții MICU IUSTIN ROBERTINO și GUIU MIOARA KETTY împotriva rezoluției din 15 mai 2010 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Urmărire Penală și Criminalistică, dată în dosarul nr.464/P/2010.

La apelul nominal au răspuns petentul Micu Iustin Robertino, personal, și petenta Guiu Mioara Ketty, prin apărător ales, av.Codrin Mihai Ghiță, lipsă fiind intimatul Bocșan Gheorghe.

Procedura îndeplinită.

Apărătorul ales a arătat că înțelege să renunțe la cererile suplimentare formulate în înscrisurile depuse la dosar, inclusiv la cererea de sesizare a Curții Constituționale, și că nu mai are alte cereri prealabile dezbatelor.

Nefiind formilate alte cereri prealabile, Înalta Curte a dispus trecerea la dezbatere.

Apărătorul ales al petentei Guiu Mioara Ketty a solicitat admiterea plângerii, desființarea rezoluțiilor atacate și trimitera cauzei la procuror pentru începerea urmăririi penale față de intimatul-procuror care, în opinia sa, a săvârșit faptele reclamate în plângerea penală.

Petentul Micu Iustin Robertino a menționat că și el susține aceeași soluție, respectiv cea de trimitere a cauzei la procuror pentru începerea urmăririi penale față de intimat care, și în opinia sa, a săvârșit faptele reclamate în plângerea penală.

Procurorul a pus concluzii pentru respingerea plângerilor ca nefondate, rezoluțiile atacate fiind legale și temeinice.

După care,

ÎNALTA CURTE

Asupra plângerilor de față;

În baza lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin **rezoluția nr.464/P/2010 din 15 mai 2010**, procurorul din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de

urmărire penală și criminalistică, a dispus, în temeiul art. 228 C.pr.pen., alin. 4, rap. la art. 10, lit. a C. pr. pen., neînceperea urmăririi penale fată de procurorul Bocșan Gheorghe (procuror la Directia Națională Anticorupție), sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 246-248 C.pen., art. 25 C.pen. rap. la art. 260, alin. 4 C.pen., art. 266, alin. 1 și 2, art. 267/1 și art. 268 C.pen.

Pentru a dispune în acest sens, procurorul a reținut următoarele:

Prin sesizări penale, conexate sub nr. de mai sus, numiții Guiu Mioara Kety și Micu Iustin Robertino au solicitat cercetarea magistratului-procuror sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 246-248 C.pen., art. 25 C.pen. rap. la art. 260, alin. 4 C.pen., art. 266, alin. 1 și 2, art. 267/1 și art. 268 C.pen., infracțiuni pretins a fi fost comise cu prilejul soluționării dosarului nr. 12/P/2008 al DNA

S-a reclamat, în sinteză, că *intimatul-procuror s-a deplasat în Turcia fără a se fi emis ordonanță de către șeful ierarhic, nu a administrat declarațiile olografe ale unor martori, ci doar formularele cuprinzând trăducerile efectuate de interpret, care nu a fost citat procedural - neexistând dovezi în acest sens și nici proba că acesta a depus jurământul - a dispus reținerea inculpaților fără să existe temeiurile prevăzute de lege, a promis în mod ilegal unora dintre învinuiti ca va emite soluție de scoatere de sub urmărirea penală în anumite condiții; că a declanșat procesul penal împotriva lor cu scopul de a-i pedepsi, supunându-i unor puternice suferințe fizice și psihice, aspecte probate prin considerentele reținute în referatul înaintat instanței cu propunere de luare a măsurii arestării preventive, au fost ridicați silit de la serviciu cu mandat de aducere de către ofiterii DGA, timp de 15 ore lui Micu Iustin Robertino i s-a refuzat dreptul de a fi hrănит și consultat de un medic specialist în condițiile în care suferă de diabet zaharat și retinopatie; li s-a încălcăt dreptul la apărare, în sensul că procurorul nu a prezentat nicio probă în acuzare, le-a refuzat apărătorilor aleși cererile de studiere a dosarului și nu le-a permis să solicite probe în apărarea inculpaților și că, deși știa că aceștia sunt nevinovați, a pus în mișcare acțiunea penală.*

Din verificările efectuate la structura anticorupție a Ministerului Public, a rezultat că dosarul menționat este *în curs de soluționare*, cu acțiunea penală pusă în mișcare la data de 9.03.2010. Tot astfel, la data de 8.04.2010, instanța supremă a respins ca nefondat recursul DNA în dosarul nr. 2232/2/2010, având ca obiect propunerea de arestare preventivă a inculpaților.

S-a apreciat că în cauză operează impedimentul procedural dirimant consacrat de art. 10, pct. 1, lit. a C.pr.pen., în sensul că faptele reclamate nu există, iar *argumentele aduse constituie - în realitate - plângeri împotriva actelor efectuate și măsurilor luate de procuror*. Prin urmare, s-a apreciat că acestea *nu pot primi evaluare în prezentul cadru procesual*, urmând ca sesizările să fie transmise DNA, pentru a fi avute în vedere la soluționarea dosarului nr. 12/P/2008, în condițiile art. 278 C.pr.pen.

Plângerea petenților a fost respinsă ca neîntemeiată prin **rezoluția nr.5501/2665/II-2/2010 din 2 iulie 2010** de către procurorul șef al Secției

de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casătie și Justiție.

Pentru a dispune în acest sens, procurorul ierarhic superior a arătat că *aspectele sesizate reflectă nemulțumirea petenților în raport de modul în care se efectuează urmărirea penală în dosarul nr.12/P/2008 al Direcției Naționale Anticorupție*. Or, scopul cercetării penale nu este acela de a cenzura actele de urmărire penală, legalitatea și temeinicia acestei faze a procesului penal putând fi contestate în procedura reglementată prin dispozițiile art.278 Cod procedură penală.

Împotriva acestor rezoluții, în termen legal, petenții – în temeiul art.278/1 C.pr.pen. – au formulat prezentele plângeri, motivele fiind menționate în partea introductivă a sentinței, în sinteză aceștia solicitând adoptarea soluției prevăzută de art.278/1 alin.8 lit.b din C.pr.pen., desființarea rezoluțiilor și trimitera cauzei la procuror pentru începerea urmării penale față de intimatul-procuror deoarece, în opinia lor, acesta ar fi săvârșit infracțiunile/faptele reclamate în plângerile penale.

Plângerile petenților vor fi respinse ca nefondate pentru motivele ce se vor arăta.

Plângerile penale formulate de petenți au vizat aspecte ale activității de cercetare și urmărire penală desfășurată de procurorul-intimat, care în opinia lor sunt nelegale, în cauza penală cu nr.12/P/2008 a D.N.A.

Înalta Curte constată însă că, într-un proces penal aflat în curs de soluționare – urmărire penală sau judecată – persoanelor acuzate le sunt asigurate alte căi legale pentru exprimarea nemulțumirilor legate de pretinse nerespectări ale dispozițiilor procedurale ori pretinse nerespectări ale drepturilor și garanțiilor lor (constituționale, civile sau procesual-penale), respectiv:

- plângeri împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală (art.275-278 C.pr.pen.);
- cereri de recuzare (art.51 și urm. C.pr.pen.);
- cereri pentru propunerea de probe (art.67 și urm. C.pr.pen.);
- plângeri împotriva ordonanței procurorului în materia măsurilor preventive (art.140/2 C.pr.pen.);
- plângeri ale avocatului în faza de urmărire penală (art.172 alin.6 C.pr.pen.);
- cereri pentru excluderea mijloacelor de probă obținute în mod ilegal (art.64 alin.2 C.pr.pen.);
- cereri pentru restituirea cauzei la procuror în vederea refacerii urmării penale pentru motive de nulitate (art.332 C.pr.pen.);
- cereri și exceptii formulate, după caz, în cursul urmării penale sau în faza judecății (art.320 C.pr.pen.).

În principiu, toate aceste căi legale sunt exercitate *în chiar procesul penal aflat în curs de soluționare*, și nu în afara acestuia, prin formularea unor plângeri penale față de procurorul sau judecătorul care supraveghează/efectuează urmărirea penală sau judecă cauza respectivă.

Pe lângă aceste căi legale, persoanele acuzate au și alte mijloace de drept prin care pot invoca nemulțumirile lor legate de persoana care efectuează/supraveghează urmărirea penală sau judecarea cauzei penale în care sunt implicate, printre acestea nefigurând însă și dreptul de a formula o plangere penală împotriva procurorului care efectuează/supraveghează urmărirea penală aflată în curs de desfășurare astfel ca, ulterior, să se deschida posibilitatea parcurgerii procedurii speciale prevăzută de art.278/1 C.pr.pen. și, pe cale de consecință, să se examineze aspecte de legalitate sau temeinicie în afara cadrului legal expres menționat de Codul de procedură penală (printr-o procedură situată în afara procesului penal aflat în curs de desfășurare).

De asemenea, instanța investită cu o plângere intemeiată pe dispozițiile art.278/1 C.pr.pen. nu se poate substitui organelor judiciare cărora le revin competențele stabilite de lege pentru soluționarea sau judecarea cauzei penale respective (procuror care supraveghează/efectuează urmărirea penală, procuror ierarhic superior, judecător sau instanță de judecată, după caz).

Potrivit art.278/1 alin.8 lit.a C.pr.pen., față de cele arătate, Înalta Curte va respinge ca nefondate plângerile petenților.

În conformitate cu art.192 alin.2 C.pr.pen și decizia nr.LXXXII/2007 a Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casătie și Justiție, petenții vor fi obligați la plata către stat a cheltuielilor judiciare.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge, ca nefondate, plângerile formulate de petenții Micu Iustin Robertino și Guiu Mioara Ketty împotriva rezoluției din 15 mai 2010 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casătie și Justiție – Secția de Urmărire Penală și Criminalistică, dată în dosarul nr.464/P/2010.

Obligă petenții să plătească suma de câte 400 lei cheltuieli judiciare către stat.

Definitivă.

Pronunțată, în ședință publică, azi 12 aprilie 2011.

PREȘEDINTE
ȘTEFAN PISTOL

JUDECĂTOR
GHEORGHE FLOREA

JUDECĂTOR
ANA-MARIA DASCĂLĂU

MAGISTRAT ASISTENT
VIRGINIA COJOCARU